Skwer adw. Stanisława Kalinowskiego w Lublinie

W Lublinie 9 maja odsłonięto tablicę na skwerze adw. Stanisława Kalinowskiego.

W uroczystościach udział wzięli adw. Stanisław Estreich, dziekan ORA w Lublinie, Ferdynand Rymarz, były sędzia Trybunału Konstytucyjnego i były przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej, Rafał Kalinowski, wnuk uhonorowanego oraz lubelscy adwokaci i aplikanci adwokaccy.

Rada Miasta Lublin, dzięki inicjatywie Okręgowej Rady Adwokackiej w Lublinie 2 marca 2017 r., podjęła uchwałę o nadaniu skwerowi w centrum miasta, u zbiegu ulic Bernardyńskiej i Koziej, imię Stanisława Kalinowskiego - zasłużonego dla adwokatury lubelskiej, społeczności miasta oraz kultury polskiej.

Stanisław Jerzy Kalinowski urodził się 14 kwietnia 1888 r. we Lwowie. Tam ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Lwowskiego i odbył aplikację sądową. W 1914 r. został mianowany sędzią Sądu Powiatowego w Buczaczu. Rok później został oddelegowany do Lublina, gdzie pełnił funkcje w sądownictwie. W 1921 r. został wpisany na listę adwokatów Rady Adwokackiej w Lublinie. Pełnił funkcję członka Rady Adwokackiej, wicedziekana, rzecznika dyscyplinarnego, a w latach 1935-38 i 1939 był dziekanem Rady. W 1949 r. został powołany przez Wydział Sprawiedliwości Dystryktu Lubelskiego na Zarządcę Komisarycznego, którą to funkcję pełnił do lipca 1944 r.

W czasie okupacji przewodniczył dwóm konspiracyjnym zespołom adwokackim angażując się w pomoc adwokatom i ich rodzinom. Wykazał się bohaterską postawą, gdy Niemcy zażądali przygotowania listy adwokatów celem ich wysiedlenia. Wówczas na listę wpisał tylko swoje nazwisko.

W okresie od lipca 1944 r. do czerwca 1945 r. pełnił funkcję dziekana Rady Adwokackiej w Lublinie, następnie do grudnia 1945 r. pełnił funkcję przewodniczącego Tymczasowego Zarządu Izby Adwokackiej w Lublinie. W dniu 22 grudnia 1945 r. został po raz kolejny wybrany dziekanem Rady Adwokackiej w Lublinie, którą to funkcję pełnił do marca 1948 r.

W maju 1951 r. został skreślony z listy adwokatów decyzją Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej. Decyzja ta została uchylona przez Wyższą Komisję Weryfikacyjną. Fakt ten jednak odbił się negatywnie na zdrowiu Stanisława Kalinowskiego. Zmarł w dniu 10 lipca 1954 r. i jest pochowany na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie.

W okresie międzywojennym Stanisław Kalinowski angażował się w życie społeczne Lublina. Był prezesem Komisji Likwidacyjnej, członkiem zarządu Towarzystwa Prawniczego w Lublinie i lubelskiego oddziału PCK. 16 czerwca 1929 r. został wybrany do Rady Miasta Lublin. Po wybuchy II wojny światowej uczestniczył w konspiracyjnym zorganizowaniu ukrycia dla przywiezionych do Lublina obrazów Jana Matejki „Kazanie Piotra Skargi" oraz „Bitwa pod Grunwaldem", a także innych wartościowych muzealiów.

W 1944 r. Stanisław Kalinowski został pierwszym prezesem centralnego Komitetu Opieki Społecznej, a w latach 1944-48 był prezesem powiatowego Komitetu Opieki Społecznej w Lublinie. Uczestniczył w pracach Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce i Towarzystwie Opieki nad Majdankiem. Przewodniczył Obywatelskiemu Komitetowi Odbudowy Katedry Lubelskiej oraz Caritas Diecezji Lubelskiej. Był też radcą prawnym Kurii Biskupiej w Lublinie. Za swoją działalność został uhonorowany nadaniem godności szambelana papieskiego.

Po śmierci Stanisława Kalinowskiego w przedsionku Katedry Lubelskiej została umieszczona tablica z epitafium „Ścierajcie próżność moją modląc się za duszę Stanisława ur.14.4.1888 we Lwowie, zm. 10.7.1954 w Lublinie". Tablica ta po renowacji budowli została przeniesiona i obecnie znajduje się przed wejściem do Archikatedry Lubelskiej.

Skwer
adw. Stanisława Kalinowskiego

Skwer
adw. Stanisława Kalinowskiego
